Ти перед нами стоїш, як світоч,
Ти перед нами гориш і світиш,
Ти перед нами, ти серед нас,
Бо допалав ти, але не згас.

В грудях народу — у кожній жилці,
В гаях народних — у кожній гілці,
У кожній хвильці твого Дніпра
Цвіте твій голос і не вмира.

Твій голос повнить пшеничний колос,
Бо те, за що ми жили й боролись,—
Твій сон щасливий, зоря твоя:
Велика, вольна, нова сім'я.

Сіяйте, вікна, пливіть, оркестри,
Вінок безсмертя сплітайте, сестри!
Поета славить країна дужа,
Дівочий голос і голос мужа!

1 березня 1939 р., Київ